

Nr 91

Av herr **Sunne**, om anslag till periodisk placering av en helikopter i Norrköping.

I februari förra året inträffade i Gryts skärgård ett svårt sjukdomsfall. Det fanns ingen möjlighet att transportera den sjuke. Båtar kunde inte komma fram och isen bar inte ett vanligt flygplan. En hänvändelse gjordes om helikoptertransport, men den sjukas familj hade ingen möjlighet att klara de stora kostnaderna. Följden blev, att när en läkare först efter tolv timmar kom fram kunde den sjukas liv inte räddas.

Detta exempel belyser de ytterst svåra kommunikationsförhållanden, som befolkningen i Östergötlands skärgård har, i synnerhet under den tid då isbildningen sker, då »det varken bär eller brister». Under sådana perioder nästan omöjliggöres förbindelserna med fastlandet, och det här anförda fallet är bara ett av de exempel som finns på vilka katastrofala följder detta kan få.

I den skärgård som utan skarp avgränsning från södra Södermanland sträcker sig längs hela östgötakusten ner till västerviksbygden torde antalet året om bebodda öar utgöra 25—30. Det är nödvändigt att den befolkning som här finns befrias från den otrygghet som det innebär att inte vid sjukdomsfall snabbt kunna komma under vård.

Befolkningen i övriga svenska skärgårdsområden har det ganska väl sörjt när det gäller möjligheten att vid sjukdomsfall och andra nödlägen få helikoptertransport, men det är sämre ordnat beträffande den östgötska skärgården. Den helikopter, som enligt överenskommelse med Ostermans Aero AB finns avdelad för sjuktransporter i Stockholms skärgård, kan inte utan risk användas för transporter ner över den östgötska skärgården. Flygningen tar för lång tid, vilket gör att helikoptern inte snabbt nog kan tas i anspråk för uppgifter inom det område som den egentligen har tilldelats. Dessutom blir de långa flygningarna mycket kostsamma.

Enligt vad vi erfarit, ställer sig Ostermans Aero AB positivt till ett arrangemang som skulle innebära att en helikopter varje år stationerades i Norrköping under isbildningstiden, alltså den tid då fastlandsförbindelsen är särskilt försvårad. Stationeringen skulle i så fall gälla ca en månad och dra en fast kostnad av ca 12 000 kronor per år. De direkta flygkostnaderna, som bestrids av sjukhassorna, skulle nedbringas till ca 160 kronor per timmes flygtid.

Skärgårdsbefolkningen lider under den ödesdigra växelverkan som tar sig uttryck i att de dåliga kommunikationerna med fastlandet driver fram avfolkning, vilken i sin tur försvagar underlaget för ordnade förbindelser. Den beredskapsåtgärd, som här föreslås och som kan genomföras till en begränsad kostnad, får anses vara ett minimum, när det gäller att säkra skärgårdsbornas möjligheter att snabbt kunna nå fastlandet.

Med stöd av det här anförda får jag hemställa,

att riksdagen beviljar ett förslagsanslag på 12 000 kronor, som skulle möjliggöra en periodisk placering av en helikopter i Norrköping, avsedd att stå i beredskap för angelägna transporter i Östergötlands skärgård.

Stockholm den 25 januari 1955

Johan Sunne
